

Verslag van leesgroep op 18 februari 2019 bij Marijke Buiel van Marja

Aanwezig: Nan, Leny, Ria, Erica, Marijke, Gerda en Marja Opm. Erica stopt met deelname!

Afwezig: An, Conny en Joke

Eerst leest Nan het verslag van 21 januari voor.

Het boek: Harnas van hansaplast (2017) door Charlotte Mutsaers (1942 in Utrecht geboren)
Wat vinden we van het boek?

Nan: Het is niet haar soort boek. Ze heeft het met moeite uitgelezen.

Leny: Vindt het een treurig boek, maar wel goed geschreven met grappige herinneringen.

Het laat zien waar eenzaamheid toe kan leiden.

Ria: Heeft het niet gelezen.

Erica: Heeft de helft gelezen. Je ziet wel, hoe belangrijk een goede basis met ouders is.

Die ontbreekt in het boek.

Marijke: Vindt het boek makkelijk te lezen. Het bevat veel metaforen, moeilijke woorden en verwijzingen. Sommige dingen heeft ze opgezocht. De schrijfster weet veel.

Gerda: Er waren veel negatieve recensies, toen het boek op de markt kwam.

Maar het boek valt haar erg mee: er zitten hilarische stukken in.

Conny: Vindt het boek apart en goed leesbaar. Het is leuk hoe ze haar milieu beschrijft.

Het is een zoektocht naar haar broer.

Marja: Vindt het boek erg bizar. Het is niet iets waar ik me zozeer aan kan spiegelen, maar daardoor juist boeiend, en ook door de humor en aparte wijze van vertellen.

Schrijfster: Ze is veelzijdig: Studeerde Nederlands MO-A en -B in Amsterdam en gaf daarna 12 jaar les. Ze schilderde al en volgde 5 jaar een avondopleiding aan de Rietveld academie, vervolgens werkt zij daar 10 jaar als docent. Als dierenliefhebster was zij een paar jaar terug lijstduwer voor de Partij voor de Dieren. Verder is zij muzikaal: ze zingt en speelt diatonische harmonica. Dan is ze ook nog eens auteur.

Haar debuut: Het circus van de geest (1983), een bundel emblemata, zinnebeeldige tekeningen met moralistische teksten. De moraal is steeds licht van toon. Dit kenmerkt ook haar verdere werk. Ze is in staat op zeer lichte toon over loodzware problemen te schrijven.

Ze legt verbanden die niet zo voor de hand liggen. is eigenzinnig en non-conformistisch.

Voor haar uitgebreide oeuvre kreeg zij in 2010 de P.C. Hooftprijs. In 2000 werd haar oeuvre al bekroond met de Constantijn Huygensprijs en ontving ze de Busken Huetprijs voor haar werk Zeepijn (1999).

Haar jeugd speelde zich af in Utrecht. Ze had een goede band met haar vader, maar met haar moeder had ze geen goede relatie. Haar studerende en werkende leven speelde zich af in Amsterdam. Ze heeft geen kinderen. Ze heeft in 1963 een zeer kort huwelijk gehad met medestudent, Ton Anbeek, en is in 1973 getrouwd met Jan Fontijn. Ze wonen in Amsterdam en een deel van het jaar ook in Oostende en Frankrijk.

Boek: Vlak voor oudjaar 2001 werd broer Barend dood op bed gevonden. Geen gewone dood. Hij was omringd door stapels porno. Zus A. (nuchtere tegenhanger van C.) en Charlotte gaan samen het ouderlijk huis leegruimen. Ze treffen een weergaloze, stoffige puinhoop aan. En uiteindelijk het mannetje van Hansaplast, met daaronder de tekst IK. Dit beeld is symbolisch voor Barend en verwijst naar de Titel. Allerlei jeugdherinneringen passeren de revue bij het opruimen en het wordt steeds duidelijker wat er van hun broer geworden is.

Thema: eenzaamheid door onaangepastheid Genre: familieroman met ik-verteller als Perspectief. Het lijkt autobiografisch, maar fictie en werkelijkheid lopen door elkaar. Soms worden dingen absurd aangedikt. Strekking 1e Motto: je in het leven toeschouwer voelen i.p.v. deelnemer; 2e: door te weinig koestering door de moeder, pijnpunten in de persoonlijkheid ontwikkelen.